

Bài Giảng Luận Lễ Giáng Sinh (2)
Ta Đến Để Cho Bà Chiên Được Sống Dư Dật
Giăng 10:10

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Bạn Có Từng Suy Ngẫm Về Ý Nghĩa Của Sự Giáng Sinh Của Chúa Giê-su Không?

Hồi nhỏ khi tôi học tiểu học và trung học, nhà trường có nhiều ngày nghỉ lễ, nào là Lễ Giáng Sinh, Lễ Thăng Thiên, Lễ Đức Phật v.v. Hồi đó tôi còn chưa tin vào Chúa Trời và Chúa Giê-su, gia đình tôi theo Đạo Phật và thờ cúng ông bà tổ tiên. Tôi không hiểu biết gì về lời dạy của Chúa Giê-su, tôi chỉ biết Lễ Giáng Sinh là ngày kỷ niệm sinh nhật của Chúa Giê-su; Lễ Đức Phật là ngày kỷ niệm Đức Phật; còn Lễ Thăng Thiên lại kỷ niệm chuyện gì thì tôi hoàn toàn không hiểu. Tôi còn nhớ khoảng một hay hai tháng trước ngày Lễ Giáng Sinh thì các tiệm sách bắt đầu bán những thiệp chúc mừng Giáng Sinh rất đẹp, và những Tín Đồ Cơ Đốc trao tặng thiệp Giáng Sinh cho nhau. Cho dù hồi đó tôi không tin vào Chúa Trời và Chúa Giê-su, và trong số những bạn học của tôi cũng chẳng có bao nhiêu người là Tín Đồ Cơ Đốc, nhưng chúng tôi cũng bắt chước người ta trao tặng thiệp Giáng Sinh cho nhau. Chúng tôi nghĩ rằng ấy là một chuyện hợp thời, ai nấy cũng làm như vậy thì mình cũng phải làm theo, nếu mình không làm thì có vẻ quê mùa. Đến ngày Lễ Giáng Sinh những nhà thờ trang hoàng thiệt đẹp, các Tín Đồ Cơ Đốc đều mặc áo quần chỉnh tề đi dự lễ nhà thờ. Tôi thường nghĩ rằng tại sao các Tín Đồ Cơ Đốc lại kỷ niệm sinh nhật của Chúa Giê-su một cách trọng thể như thế khiến cho những người không tin cũng chịu ảnh hưởng và bị lôi kéo bắt chước họ, ngoại trừ chúng tôi không có đi dự lễ nhà thờ vào ngày Lễ Giáng Sinh thôi.

Bất cứ bạn có phải là Tín Đồ Cơ Đốc hay không, bạn có từng suy ngẫm về ý nghĩa của sự giáng sinh của Chúa Giê-su không?

Chúa Giê-su Đến Để Cho Bà Chiên Được Sống Dư Dật

Giăng 10: 10. ¹⁰ Kẻ trộm chỉ đến để cướp, giết và hủy diệt; còn ta đã đến để cho bà chiên được sống và được sự sống dư dật.

Trong Cựu Ước của Kinh Thánh, người dân của Chúa Trời Gia-vê được gọi là bà chiên của Chúa Trời, và Chúa Trời chính là kẻ chăn chiên. Chúa Giê-su là Con của Chúa Trời, tất cả sự trọn vẹn toàn hảo của Chúa Trời là ở trong Chúa Giê-su. Chúa Trời ngự trong Chúa

Ta Đến Để Cho Bày Chiên Được Sự Sống Dư Dật

Giê-su và phán truyền qua Chúa Giê-su. Bởi vậy Tín Đồ của Chúa Giê-su là bày chiên của Chúa Trời và Chúa Giê-su chính là người chăn chiên.

Chúa Giê-su nói rằng Chúa đến thế gian để cho bày chiên, tức là người dân của Chúa Trời được sự sống dư dật.

Cuộc Sống Dư Dật Là Một Cuộc Sống Như Thế Nào?

Bây giờ để chúng ta tìm hiểu cuộc sống dư dật là một cuộc sống như thế nào.

Giăng 10: 1 – 15. ¹ “Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ nào không đi qua cửa mà vào chuồng chiên, nhưng trèo vào từ nơi khác, thì người đó là trộm cướp. ² Nhưng kẻ đi vào qua cánh cửa là người chăn chiên. ³ Người canh cửa mở cửa cho, bày chiên nghe tiếng người chăn, người chăn kêu tên chiên mình mà dẫn ra ngoài. ⁴ Khi người đã đem chiên ra hết thì người đi trước, chiên theo sau, vì chiên quen tiếng người. ⁵ Bày chiên chẳng theo người lạ nhưng chạy trốn, vì chiên chẳng quen tiếng người lạ.” ⁶ Chúa Giê-su dùng ngụ ngôn này nói với họ, nhưng họ không hiểu ngài muốn nói gì. ⁷ Chúa Giê-su lại nói cùng họ rằng: “Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, ta là cái cửa của chiên. ⁸ Tất cả những kẻ đã đến trước ta đều là kẻ trộm cướp, nhưng chiên không nghe theo họ. ⁹ Ta là cái cửa: nếu ai bởi ta mà vào, người sẽ được cứu vớt, và người sẽ vào, ra và tìm được đồng cỏ. ¹⁰ Kẻ trộm chỉ đến để cướp, giết và hủy diệt; còn ta đã đến để cho bày chiên được sống và được sự sống dư dật. ¹¹ Ta là người chăn hiền lành; người chăn hiền lành từ bỏ sinh mạng của mình vì bày chiên. ¹² Kẻ chăn thuê không phải là người chăn, bày chiên không thuộc về nó. Nó thấy muông sói đến thì nó bỏ chiên chạy trốn; muông sói chộp lấy chiên và đuổi chiên tan lạc. ¹³ Vì nó là kẻ chăn thuê, nó chẳng quan tâm gì đến bày chiên. ¹⁴ Ta là người chăn chiên hiền lành, ta nhận biết chiên ta, và chiên ta nhận biết ta, ¹⁵ cũng như Cha nhận biết ta và ta nhận biết Cha vậy; ta từ bỏ sinh mạng của mình vì bày chiên.”

Trong đoạn Kinh Thánh này Chúa Giê-su dùng một ví dụ về người chăn và bày chiên để giảng dạy cho chúng ta. Ngày xưa ở nước Y-sơ-ra-ên người chăn chiên thường xây một cái chuồng chiên cho bày chiên của mình. Ban ngày người chăn dắt bày chiên đến chỗ có đồng cỏ và nước uống để chiên ăn uống và hoạt động. Buổi tối người chăn dắt bày chiên trở về chuồng chiên nằm ngủ; bởi vì những thú dữ như muông sói thường đi ra tìm kiếm thức ăn vào ban đêm, nếu bày chiên ở ngoài đồng thì sẽ bị thú dữ giết hại. Khi bày chiên vào

Bài Giảng Luận Lễ Giáng Sinh (2)

chuồng chiên rồi, thì người chăn sẽ nằm ngủ ngay tại cửa chuồng để canh gác cho bầy chiên của mình.

Bầy chiên là tượng trưng cho người dân của Chúa Trời, Chúa Giê-su vừa là cái cửa (**câu 7**: ta là cái cửa của chiên) lại vừa là người chăn chiên (**câu 11**: ta là người chăn hiền lành). Dưới sự trông nom bảo hộ của người chăn chiên, bầy chiên được hưởng một cuộc sống dư dật.

1. Cuộc sống dư dật là một cuộc sống an toàn trong chuồng chiên của Chúa Giê-su

Khi bầy chiên đi vào chuồng chiên rồi, thì họ được an toàn không sợ bị muông sói giết hại. Ở đây Chúa Giê-su không phải nói rằng có thú dữ tấn công ta, mà muông sói ở đây là tượng trưng cho ma quỷ. Kinh Thánh thường mô tả ma quỷ như một con thú dữ.

1 Phi-e-rơ 5:8. ⁸ Hãy tiết độ và tỉnh thức. Kẻ thù nghịch của anh em là ma quỷ như sư tử rống đi rình mò chung quanh để tìm kiếm người nào mà nuốt vào.

Câu Kinh Thánh này so sánh ma quỷ như một con sư tử rống lên, nó đang rình mò chung quanh để tìm cách ăn nuốt ta.

Các bạn có biết không, hết thảy loài người trên thế gian này đều bị ma quỷ kiểm chế, ngoại trừ người dân của Chúa Trời.

1 Giăng 5:19. ¹⁹ Chúng ta biết mình thuộc về Chúa Trời, còn cả thế gian đều nằm dưới quyền hành của Kẻ Ác.

Kẻ ác tức là ma quỷ. Tại sao cả thế gian đều nằm dưới quyền hành của ma quỷ ? Tại vì hết thảy loài người đều đã phạm tội, cho nên cả thế gian đều trở thành nô lệ của tội lỗi.

Giăng 8:34. ³⁴ Chúa Giê-su đáp rằng: “Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai phạm tội lỗi là nô lệ của tội lỗi.”

Tại vì cả thế gian đều là nô lệ của tội lỗi, cho nên cả thế gian đều bị ma quỷ kiểm chế nắm giữ. Ma quỷ muốn giết hại người nào cũng được, nó muốn gây khổ nạn cho người nào thì nó tùy ý hành hạ người ấy. Tình hình này thì tựa như ban đêm bầy chiên ở ngoài đồng cỏ bị muông sói giết hại tan tành.

Ta Đến Để Cho Bà Chiên Được Sự Sống Dư Dật

Chỉ khi con chiên đi vào chuồng chiên rồi nó mới được an toàn. Nếu chúng ta không muốn bị ma quỷ kiểm chế thì chúng ta phải đi vào chuồng chiên của Chúa Giê-su.

Trong **câu 11**, Chúa Giê-su phán rằng: ¹¹ “Ta là người chăn hiền lành; người chăn hiền lành từ bỏ sinh mạng của mình vì bà chiên.” Chúa Giê-su phải hy sinh tính mạng của mình mới có thể cứu vớt chúng ta. Tại vì chúng ta đều đã phạm tội, chúng ta đều là nô lệ của tội lỗi, Chúa Giê-su phải chịu chết trên cây thập tự để chuộc tội cho ta, rồi ta mới có thể thoát ra khỏi kiểm chế của ma quỷ và trở thành con chiên của Chúa Giê-su. Chỉ có con chiên của Chúa Giê-su mới có thể đi vào chuồng chiên của Chúa thôi.

Đó là điểm đầu tiên, cuộc sống dư dật là một cuộc sống an toàn trong chuồng chiên của Chúa, chúng ta không bị ma quỷ kiểm chế.

2. Cuộc sống dư dật là một cuộc sống no đủ

Điểm thứ hai là người chăn chiên lo liệu cho bà chiên của mình một cuộc sống no đủ. Trong **câu 9**, Chúa phán rằng: ⁹ “Ta là cái cửa: nếu ai bởi ta mà vào, người sẽ được cứu vớt, và người sẽ vào, ra và tìm được đồng cỏ.” Ban ngày người chăn chiên dắt bà chiên đến chỗ có đồng cỏ và nước uống, ở đó bà chiên có thể ăn uống, hoạt động hay nghỉ ngơi.

Khi chúng ta là con chiên của Chúa Giê-su thì Chúa sẽ trông nom mọi điều cần thiết trong cuộc sống của ta tựa như người chăn trông nom bà chiên vậy. Xin các bạn để ý, Chúa không phải nói rằng Chúa Trời sẽ ban cho ta giàu sang phú quý tiền tài danh vọng, mà Chúa dạy rằng chúng ta sẽ có lương thực no đủ áo quần mặc ấm.

Ma-thi-ơ 6:26. ²⁶ “Hãy xem loài chim trời, chúng chẳng gieo, chẳng gặt, cũng chẳng khâu trừ vào kho tàng, mà Cha các người trên trời nuôi chúng. Các người há chẳng phải là quý trọng hơn loài chim sao?”

Trong câu Kinh Thánh trên, Chúa Giê-su dạy rằng Chúa Trời cung cấp lương thực cho các loài chim trời, chúng ta là quý trọng hơn loài chim, và Chúa Trời hẳn lo liệu đồ ăn cho ta.

Ma-thi-ơ 6:28 – 33. ²⁸ “Tại sao các người lại lo lắng về áo quần? Hãy quan sát những hoa huệ ngoài đồng mọc lên thể nào: chúng chẳng làm việc khó nhọc, cũng không kéo chỉ, ²⁹ nhưng ta nói cùng các người, dầu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không

Bài Giảng Luận Lễ Giáng Sinh (2)

được mặc áo đẹp bằng một trong các hoa huệ kia.³⁰ Hỡi những kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, nay còn, mai bị ném vào lò lửa, mà Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thế ấy, há chẳng Ngài lại không cho các người áo quần sao!³¹ Vậy các người đừng lo lắng mà nói rằng: ‘Chúng ta sẽ ăn gì? uống gì? Hay mặc gì?’³² Vì các dân ngoại thường tìm kiếm tất cả những điều này, và Cha các người ở trên trời biết các người cần dùng những điều ấy rồi.³³ Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Chúa Trời và sự công nghĩa của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa.”

Trong đoạn Kinh Thánh trên, Chúa Giê-su dạy rằng cho dù Vua Sa-lô-môn là vị vua thông minh nhất và giàu sang nhất trong lịch sử của nước Y-sơ-ra-ên, nhưng quần áo của vua vẫn không đẹp bằng các hoa huệ ngoài đồng. Chúa Trời đã cho loài hoa cỏ ăn mặc đẹp như thế, thì Ngài hẳn trông nom cho chúng ta được ăn mặc đàng hoàng. Tại vì Chúa Trời trông nom mọi điều cần thiết cho ta, cho nên chúng ta không cần phải lo lắng về ăn uống và áo quần, Chúa Trời biết rằng chúng ta cần những điều ấy. Những người dân ngoại tức là những người không tin vào Chúa Trời, họ cứ lo lắng về đồ ăn và quần áo, còn chúng ta thì phải khác biệt với họ, trước hết chúng ta nên tìm kiếm nước Chúa Trời và sự công nghĩa của Ngài, rồi Ngài sẽ ban thêm cho ta những điều ta cần.

Đó là điểm thứ hai, một cuộc sống dư dật là một cuộc sống no đủ, ta không cần phải lo lắng về đồ ăn và áo quần.

3. Cuộc sống dư dật là một cuộc sống có mối quan hệ thân mật cùng với Chúa Giê-su

Điểm thứ ba là Chúa Giê-su cảm thông với chúng ta. Giữa người chăn chiên lành và bầy chiên có một mối quan hệ rất thân mật giống như mối quan hệ giữa Đức Cha và Chúa Giê-su vậy.

Trong **câu 14 và 15** Chúa Giê-su phán rằng: “¹⁴ Ta là người chăn chiên hiền lành, ta nhận biết chiên ta, và chiên ta nhận biết ta, ¹⁵ cũng như Cha nhận biết ta và ta nhận biết Cha vậy; ta từ bỏ sinh mạng của mình vì bầy chiên.” Các bạn thấy chưa? Chúa Giê-su nhận biết ta và ta nhận biết Chúa, cũng như Đức Cha nhận biết Chúa và Chúa nhận biết Đức Cha vậy. Như vậy có nghĩa là mối quan hệ giữa Chúa Giê-su và chúng ta thì giống như mối quan hệ giữa Đức Cha và Chúa Giê-su vậy. Chúa Giê-su là Con một của Chúa Trời, lẽ dĩ nhiên Đức Cha và Đức Con thương yêu lẫn nhau một cách nồng hậu, nhưng chúng ta không

Ta Đến Để Cho Bà Chiên Được Sự Sống Dư Dật

ngờ giữa tội nhân chúng ta và Chúa Giê-su cũng có thể đạt được một mối tình thương yêu nồng hậu thân mật như vậy.

Hê-bơ-rơ 4: 14 – 16. ¹⁴ Bởi vậy, vì chúng ta có một thầy tế lễ thượng phẩm vĩ đại, tức là Chúa Giê-su, Con của Chúa Trời, đã trải qua các tầng trời, chúng ta hãy bền giữ sự tuyên xưng của mình. ¹⁵ Vì chúng ta chẳng có một thầy tế lễ thượng phẩm không cảm thông với sự yếu đuối của ta, nhưng chúng ta có một thầy tế lễ từng bị cám dỗ trong mọi việc cũng như chúng ta vậy, song chẳng phạm tội. ¹⁶ Bởi vậy chúng ta hãy vững lòng đến gần Ngôi ơn phước, hầu cho được thương xót và nhận được ơn điển để giúp chúng ta trong lúc cần thiết.

Đoạn Kinh Thánh này dạy rằng Chúa Giê-su chính là thầy tế lễ thượng phẩm vĩ đại của chúng ta. Chúng ta chẳng có một thầy tế lễ thượng phẩm không cảm thông với sự yếu đuối của ta, có nghĩa là thầy tế lễ thượng phẩm của ta có thể cảm thông với sự yếu đuối của ta. Chúa từng bị cám dỗ trong mọi việc cũng như chúng ta vậy (Xin đọc bài giảng “**Chúa Giê-su Bị Ma Quỷ Cám Dỗ (1) và (2)**”), nhưng Chúa không có vấp ngã phạm tội. Bởi vì Chúa Giê-su, thầy tế lễ thượng phẩm của ta cảm thông với sự yếu đuối của ta, cho nên ta hãy vững lòng đến gần Ngôi ơn phước của Chúa Trời, ta sẽ được thương xót và nhận được ơn điển để giúp đỡ ta.

Nếu bạn thấy cô đơn không ai cảm thông thấu hiểu bạn thì bạn nên đến cùng Chúa Giê-su liền, Chúa cảm thông thấu hiểu mọi đau buồn của bạn.

Đó là điểm thứ ba, cuộc sống dư dật là một cuộc sống tràn đầy yêu thương giữa người chăn và bà chiên, Chúa thông cảm thấu hiểu chúng ta.

4. Cuộc sống dư dật là một cuộc sống có phương hướng chính xác

Điểm thứ tư là người chăn dẫn đường cho bà chiên, cho nên bà chiên không bị lạc đường. Trong **câu 3 và 4** Chúa phán rằng: “³ Người canh cửa mở cửa cho, bà chiên nghe tiếng người chăn, người chăn kêu tên chiên mình mà dẫn ra ngoài. ⁴ Khi người đã đem chiên ra hết thì người đi trước, chiên theo sau, vì chiên quen tiếng người.” Buổi sáng người chăn dắt đưa bà chiên ra ngoài đồng cỏ, người gọi tên của từng con chiên. Khi cả bà chiên đều ra hết, thì người chăn đi trước dẫn đường cho họ, miễn là bà chiên đi theo người chăn thì họ không bao giờ bị lạc đường.

Bài Giảng Luận Lễ Giáng Sinh (2)

Trong đời này nhiều lúc ta phải lập quyết định đi theo đường này hay đường kia, chúng ta không biết đường nào là đường phải, đường nào là đường trái. Chúng ta sợ rằng nếu lựa chọn con đường sai lầm thì cuộc đời sẽ bị ảnh hưởng và không chừng bị hư hỏng luôn. Những con chiên của Chúa Giê-su có một phương hướng rất rõ ràng, Chúa Giê-su dẫn đường cho họ, Chúa sẽ dẫn đưa họ đi vào con đường tốt đẹp chính xác.

Đó là điểm thứ tư, cuộc sống dư dật là một cuộc sống có một phương hướng chính xác.

5. Cuộc sống dư dật là sự sống đời đời

Sau cùng cuộc sống dư dật là sự sống đời đời.

Giăng 10: 27 – 28. “²⁷ Chiên ta nghe tiếng ta, ta nhận biết chúng, và chúng theo ta. ²⁸ Ta ban cho chúng sự sống đời đời; chúng chẳng hư mất bao giờ, và chẳng ai cướp đoạt chúng khỏi tay ta.”

Trong đoạn Kinh Thánh này, Chúa Giê-su lại một lần nữa nói rằng Chúa nhận biết bầy chiên. Khi bầy chiên đi theo Chúa thì Chúa ban cho họ sự sống đời đời, họ chẳng hư mất bao giờ.

Nói tóm lại sự sống dư dật mà Chúa Giê-su ban cho chúng ta là:

- Một cuộc sống bình yên, ta không bị ma quỷ kiểm chế.
- Một cuộc sống no đủ, ta không cần phải lo lắng về đồ ăn áo quần.
- Một cuộc sống tràn đầy yêu thương giữa Chúa Giê-su và ta, ta có một mối quan hệ rất thân mật cùng với Chúa, Chúa thấu hiểu cảm thông với ta.
- Một cuộc sống có phương hướng chính xác, ta không đi lạc đường mà làm hỏng cuộc đời của mình.
- Sự sống đời đời, ta chẳng bị hư mất bao giờ.

Chúng Ta Phải Làm Gì Mới Được Sự Sống Dư Dật Này ?

Chúa Giê-su đến thế gian này để cho ta được một cuộc sống dư dật, nhưng không phải hết thảy loài người đều tự nhiên được một cuộc sống dư dật như vậy. Nếu bạn muốn được một cuộc sống dư dật thì đầu tiên bạn phải đi vào cái chuồng chiên của Chúa. Chỉ có con

Ta Đến Để Cho Bà Chiên Được Sự Sống Dư Dật

chiên của Chúa Giê-su mới có thể đi vào chuồng chiên của Chúa thôi. Nếu bạn muốn được hưởng một cuộc sống dư dật thì bạn phải là người dân của Chúa Trời.

Thứ hai là bạn phải luôn luôn đi theo Chúa Giê-su, bạn đừng bao giờ lìa xa Chúa mà đi theo người lạ. Con chiên quen biết tiếng của người chăn, nó có thể phân biệt tiếng của người chăn và tiếng của người lạ; nó chỉ đi theo người chăn, khi người lạ kêu gọi thì nó còn chạy trốn nữa. Muốn đi theo Chúa Giê-su thì bạn phải quen biết tiếng của Chúa. Chỉ khi bạn quen biết tiếng của Chúa thì bạn mới có thể phân biệt được tiếng của Chúa và tiếng của người lạ.

Làm sao mà chúng ta có thể quen biết tiếng của Chúa? Chúng ta phải học tập hiểu rõ lời dạy của Chúa Giê-su và thực hành những lời dạy đó. Khi chúng ta thực hành lời của Chúa thì tức là đi theo Chúa, chúng ta sẽ không bao giờ đi vào con đường sai lầm. Chúng ta càng vâng phục Chúa thì càng hiểu rõ ý nghĩa trong lời của Chúa. Khi chúng ta hiểu biết lời của Chúa, chúng ta sẽ nhận ra được ai là nói theo lẽ thật trong Kinh Thánh, ai là nói theo ý tưởng riêng của mình. Chúng ta chỉ vâng phục lời của Chúa, chúng ta không nghe theo ý tưởng bịa đặt của loài người.

Bạn Có Phải Đang Được Hưởng Một Cuộc Sống Dư Dật Không?

Chúa Giê-su đến đây để cho chúng ta được sự sống dư dật, nếu chúng ta đang sống trong một cuộc sống dư dật, ta tạ ơn Chúa Trời và Chúa Giê-su, ta biết rằng chính là qua sự giáng sinh của Chúa Giê-su mà bây giờ chúng ta được hưởng một cuộc sống dư dật, và sau này ta còn được hưởng sự sống đời đời ở nước Chúa Trời nữa.

Ngược lại nếu hiện giờ bạn không phải sống trong một cuộc sống dư dật, thì mục đích của sự giáng sinh của Chúa Giê-su chưa được thành tựu trong cuộc đời của bạn. Trong trường hợp này Lễ Giáng Sinh chẳng có ý nghĩa gì cả trong cuộc đời của bạn, Lễ Giáng Sinh chỉ là một ngày lễ thôi!